

Нехай любов росте у нас.

«Із Царством Небесним так, як з отим чоловіком, що кидає насіння в землю: чи спить він, чи встає, чи то вночі, а чи вдень – насіння те кільчиться й росте» (Мр. 4, 26-27).

(Червень 2024, з недільної літургії 16 червня XI звичайного часу)

Чи ти бачив коли-небудь, як фермер кидає насіння в землю? Він більше не бачить цього насіння, але воно повільно трансформується: з'являється коріння, а потім стебло, яке пронизує землю, а потім росте, поки не стає рослиною.

Ісус часто пояснював, що нове життя, яке Він прийшов принести на землю, подібне до дуже маленького, але дуже сильного насіння, яке росте без жодного шуму і може стати деревом, більшим за всі рослини в саду.

Гілки цього дерева стають такими великими, що небесні птахи можуть сідати на них і вити гнізда в його тіні. Те саме стосується кожного вчинку любові: хоч і маленький, він може принести багато плодів і подарувати багато радості іншим!

«Вау, кажуть Gen4, нас запрошують на радіо, треба добре підготуватися!». У день ефіру, коли вони приїжджають в кімнату звукозапису все вже є готове. Мікрофонів багато, але gen4 вони не лякають.

Кармен бере один і каже: «Я подарувала ляльку подрузі, у якої не було іграшок». А Сусана: «Я хотіла допомогти бідному без взуття! Я була щасливою, коли змогла подарувати йому нову пару, яку я попросила у свого дядька!»

Франциско каже, що позичив свої іграшки своїм маленьким сестрам. Вкінці, працівники радіо дякують їм: їхні маленькі історії глибоко зворушили й принесли радість багатьом слухачам! (Gen4 із Сальвадору).